

РЕШЕНИЕ

№ 5701

гр. София, 12.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6137** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение от 12.05.2021 г. по НАХД № 10943/2020 г. по описа на СРС, НО, 13 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 205/08.06.2020 г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните-С., с което на дружеството на основание чл. 44, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за храните /отм./ е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 3 от ЗХ /отм./

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно. Моли се то да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – Областна дирекция по безопасност на храните-С. – в съдебно заседание се представлява от адв. Б., която оспорва касационната жалба и моли тя да бъде оставена без уважение. Претендира разности.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и

обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 27.05.2020 г. служители в ОДБХ извършили проверка в търговски обект „Бърза закуска“, стопанисван от [фирма], находящ се в [населено място], ж.к „М.“ 1А, бл. 549. В обекта се предлагали изпечени кроасани, като в хладилни съоръжения в работното помещение на обекта, съвместно с храните, годни за консумация, се съхранявали и такива с изтекъл срок на годност, съответно кроасан с крем ванилия от 15.01.2020 г. в количество от 1,770 кг. със срок на годност до 14.04.2020 г., зеленчуков кроасан от 20.02.2020 г. в количество 0,864 кг. със срок на годност до 20.05.2020 г., многозърнест кроасан от 03.02.2020 г. в количество от 2,117 кг. със срок на годност до 02.05.2020 г. и многозърнест кроасан от 03.01.2020 г. в количество от 1,520 кг. със срок на годност до 01.04.2020 г. Резултатите от проверката били обективирани в Констативен протокол № 0058295/27.05.2020 г.

Бил съставен АУАН № 2002030/05.06.2020 г. Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 205/08.06.2020 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

От събраните по делото доказателства несъмнено се установява, че към датата на извършената от контролните органи на ОДБХ, [населено място] проверка, в търговския обект са били предлагани за продажба стоки с изтекъл срок на трайност, представляващи негодна храна за консумация от човека по см. на § 1, т. 34 от ДР на ЗХ (отм.), в нарушение на изискването по чл. 20, ал. 1, т. 3 от ЗХ (отм.), според което не се разрешава пускането на пазара на храна, която е негодна за консумация от хората. Такова изискване е регламентирано и в новия Закон за храните, като за нарушение на това изискване законодателят е предвидил санкция, чийто минимален размер е по-висок от наложеното наказание.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че не е налице съхранение на храни с цел продажба. Както правилно е приел и СРС, съхраняването в хладилни витрини в търговски обект на дружеството на храни с изтекъл срок на годност, следва изводът, че се касае за търговия с негодни за консумация храни по смисъла на § 1, т. 60 на от ДР на ЗХ /отм./, според който "търговия" е процес на внос, износ, съхранение, транспорт, продажба и представяне за продажба на храни, предлагане на храни в места за обществено хранене, както и предоставяне на потребителите на безплатни мостри от храни..

Съгласно чл. 44, ал. 2 от ЗХ /отм./, който произвежда, търгува или внася в страната храни, които не отговарят на изискванията на този закон или на подзаконовите актове по прилагането му, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с глоба от 1000 до 2000 лв., а при повторно извършване на същото нарушение - с глоба от 2000 до 4000 лв. Според ал. 2 на същата разпоредба, за нарушение по ал. 1, извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от

2000 до 4000 лв., а при повторно нарушение - от 4000 до 6000 лв. В случая определената имуществена санкция е в законоустановения минимум, поради което не може да бъде намалена.

В съответствие и при правилно приложение на закона е и изводът на СРС, че нарушението не може да бъде квалифицирано като маловажен случай и съотв. че не е налице основание за освобождаване от административнонаказателна отговорност при прилагането на чл. 28 от ЗАНН. Обосновано съдът е приел, че установените по делото факти не сочат наличието на смекчаващи обстоятелства, обуславящи определянето на деянието като такова с по-ниска степен на обществена опасност спрямо типичните нарушения от този вид.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, на ответника се дължат разноски в размер на 300 лв., съобразно представеното по делото пълномощно и договор за правна защита и съдействие.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.05.2021 г. по НАХД № 10943/2020 г. по описа на СРС, НО, 13 състав.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Д. И. Л., да заплати на ОДБХ –гр.С. –град сумата от 300 лв. /триста/, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.